

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i K. KOMENDY OBWODOWEJ w OPATOWIE.

Prenumerata kwartalnie 3 korony.
Numer pojedynczy 10 halerzy.

Nr. 20.

Opatów, dnia 15. października 1916.

TREŚĆ: 1. Wsparcia pieniężne z okazji Imienin Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I. — 2. Najwyższe odznaczenia. — 3. O podwyższeniu należności pocztowych rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 20. września 1916 Nr. 69. — 4. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 7. sierpnia 1916 Nr. 63. — 5. Obwieszczenie w sprawie ustanowienia posterunków dla dostawy zboża. — 6. Obwieszczenie w sprawie aprowizacji. — 7. Przyspieszenie odstawy zboża. — 8. Obwieszczenie dotyczące obrotu kartoflami. — 9. Podjęcie czynności przedsiębiorstw przerabiających kartofle. — 10. Obwieszczenie w sprawie obrotu melasą. — 11. Obwieszczenie w sprawie wyrabiania siodu w słodowniach i browarach. — 12. Obwieszczenie w sprawie zajęcia waty. — 13. Obwieszczenie w sprawie nafty. — 14. Obwieszczenie w sprawie zajęcia okrągłego żelaza dla betonu. — 15. Zbieranie dzikich kasztanów i żołądzi. — 16. Zajęcie koniczyny i roślin strączkowych. — 17. Obwieszczenie dotyczące nagrody dla donosiciela lub dla dostawiającego obwinionych o uszkodzenie połączeń telegraficznych i telefonicznych. — 18. Reskrypt c. i k. Naczelnaj Komendy armii z d. 6: czerwca 1916 Towarzystwo »Polska Macierz szkolna« w Polsce. — 19. Obwieszczenie w sprawie ściągnięcia monety niklowej 20 hal. i wydanie takiejże żelaznej. — 20. Obwieszczenie w sprawie zwalczania bandytyzmu. — 21. Obwieszczenie w sprawie dostarczania podwód. — 22. Kontrybucya nałożona na gminę Malkowice i na wsie Bidziny i Kunice. — 23. Wykaz osób zasądzonych przez c. i k. Sąd wojskowy w Opatowie. — 24. Wykaz osób zasądzonych przez c. i k. Sąd obwodowy w Opatowie. — 25. Zgubiono.

1.

Wsparcia pieniężne z okazji Imienin Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I.

Z okazji Imienin Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I. przeznaczyłem w celu uczczenia tego uroczystego dnia następujące wsparcia pieniężne na cele dobroczynne:

- 1) Komitetowi Obywatelskiemu Powiatowemu dla biednej ludności obwodu, na szpitale, tanie kuchnie, ochronki i t. d. 15.000 K.;
- 2) Dobroczynnemu Towarzystwu »Linas Hacedek« w Ostrowcu 1.000 K.;
- 3) Dozorowi bożniczemu w Ożarowie 500 K.;
- 4) Komitetowi kościelnemu w Waśniowie na od-

nowienie kościoła tamtejszego, przez wypadki wojenne zniszczonego 500 K.

2.

Najwyższe odznaczenia.

Jego Cesarska i Królewska Mość raczył najmiłościwiej udzielić w uznaniu znakomitej służby w szczególnem poruczeniu:

- 1) Order Franciszka Józefa na wstędze medalu waleczności c. i k. kierownikowi Sądu Obwodowego w Opatowie, sędziemu Maryanowi Zwolińskiemu.
- 2) Złoty krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności c. i k. obwodowemu inspektorowi szkolnemu Wacławowi Zajączkowskiemu.

3) Srebrny krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności c. i k. wachmistrzowi żandarmeryi, Janowi Barth.

4) Żelazny krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności ogniomistrzowi, Stefanowi Stolle.

5) Żelazny krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności: plutonowemu Wilhelmowi Koczoń, kapralowi Ottonowi Krischke, kapralowi Zygfrydowi Batschis i służącym oficerskim: Prokopowi Liutch i Janowi Habada.

Uroczyste wręczenie powyższych odznaczeń nastąpiło w dniu 4. października b. r. po mszy uroczystej z okazji uroczystego dnia Imienien Najjaśniejszego Pana.

3.

O podwyższeniu należności pocztowych.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 20. września 1916, Nr. 69.

§ 1.

Od 1. października 1916 począwszy ustanawia się należności pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarem okupacyjnym w Serbii, Albamii, Czarnogórą, Austryą, Węgrami i Bośnią i Hercegowiną jak następuje:

1. Listy:

Za list do 20 g. 15 h.
za każdych dalszych 20 g. 5 h.

2. Karty korespondencyjne:

Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:

a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z wydrukowanym znakiem pocztowym 8 h.
b) za inne karty 10 h.

3. Druki:

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 2 kg.) . . . 3 h.

4. Próbkki towarowe:

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 350 g.) . . . 5 h.
najmniej jednak 10 h.

5. Przesyłki mieszane (składające się z druków i próbek towarowych):

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 2 kg.) . . . 5 h.
najmniej jednak 10 h.

6. Należność wpisowa:

Dla każdej przesyłki 25 h.

7. Listy wartościowe:

a) należność jak za list polecony o równej wadze;
b) należność wartościowa:
za każdych 300 K. podanej wartości lub początkowej części teje 10 h.
całkowita należność za list wartościowy wynosi jednak najmniej 60 h.

8. Pakiety:

do 5 kg. 80 h.

9. Przekazy pocztowe:

Należność składa się:

a) z należności zasadniczej 15 h.
za każdy przekaz,
b) z należności wartościowej 5 h.
za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.

10. Pakiety obciążone zaliczką:

Należności przy nadaniu:

a) należność jak za przesyłkę równorzędną bez zaliczki;
b) należność za okazanie 10 h.

Należności w razie wykupna zaliczki:

Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należność przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej.

11. Należność awizacyjna:

Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu . . . 5 h.

12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów:

Należność wynosi 25 h.
Należność tę należy uiścić przy doręczeniu zawiadomienia.

13. Za upoważnienie wypłaty:

z powodu zaginięcia przekazu i t. p.
Należność wynosi 25 h.
którą uiścić należy przy zgłoszeniu zaginięcia lub t. p.

14. Za dochodzenie

o należytym doręczaniu przesyłki za rewersem . . . 25 h.
Należność tę należy uiścić w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.

15. Należność cłowa:

za ocenie przez pocztę:
za każdy pakiet 25 h.
za każdą przesyłkę poczty listowej 5 h.

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacjach na wstępie wymienionych każdorazowo są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnym Gubernatorstwem Warszawskim obowiązują te same należytości.

Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnym Gubernatorstwem Warszawskim wynosi 25 h. za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

4.

Utworzenie Rady szkolnej gubernialnej.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał Gubernatora wojskowego z dnia 7. sierpnia 1916 Nr. 63.

Na podstawie zezwolenia Naczelnej Komendy armii zarządza się co następuje:

§ 1.

Celem udzielania dorady Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w zakresie szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego ustanawia się »Radę Szkolną Gubernialną«.

§ 2.

Rada Szkolna Gubernialna będzie rozpatrywać wszystkie sprawy, dotyczące szkolnictwa, wychowania albo nadzoru szkolnego w całym Jeneralnym Gubernatorstwie wojskowemu, tudzież, te które Jeneral-Gubernator wojskowy w poszczególnych wypadkach Radzie do rozpatrzenia przeznaczy.

Wobec tego należy ze spraw, dotyczących szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego, do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej w szczególności wydawanie opinii co do:

- a) rozporządzeń i okólników, które ma wydać Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe;
- b) rocznych preliminarzy;
- c) planów normalnych, książek szkolnych, środków i pomocy naukowych;
- d) zakładania, dalszego prowadzenia, rozszerzania i zamykania szkół i zakładów wychowawczych;
- e) subwencyonowania prywatnych zakładów naukowych i wychowawczych.

Rada Szkolna Gubernialna może także z własnej inicjatywy przedkładać wnioski i opinie Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu.

§ 3.

Przewodniczącym Rady Szkolnej Gubernialnej jest szef Cywilnego Komisaryatu krajowego.

Członkami Rady Szkolnej Gubernialnej są:

a) trzech zastępcy Kościoła katolickiego, po jednym zastępcy protestanckiego i izraelickiego Stowarzyszenia religijnego;

b) czterej znawcy szkolnictwa;

c) po jednym zastępcy miast Kiele, Lublina, Piotrkowa i Radomia;

d) sześciu zastępców Centralnego Komitetu ratunkowego;

e) jeden zastępca Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«.

Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, organy nadzoru szkolnego przy Jeneralnym Gubernatorstwie wojskowemu, tudzież zastępcy władzy wyznaczeni w poszczególnych wypadkach mają brać udział w obradach i uzasadniać projekty Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, będące przedmiotem obrad. Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest zastępcą Przewodniczącego i wykonywa też prawa w razie jego nieobecności.

§ 4.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. a) mianuje Jeneral-Gubernator wojskowy a mianowicie: zastępców Kościoła katolickiego po porozumieniu się z biskupami w Kielcach, Sandomierzu i Lublinie, zastępcę protestanckiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z ewangelicko-augsburskim superintendentem w Lublinie, zastępcę izraelickiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z izraelickimi gminami wyznaniowymi w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Znawców zawodowych wymienionych w § 3 lit. b) mianuje Jeneral-Gubernator wojskowy na podstawie wniosków Centralnego Komitetu ratunkowego w Lublinie. Wnioski mają być Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przedłożone w ten sposób, że dla każdego z czterech znawców należy we wniosku przedstawić trzy osoby.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. c) ma delegować reprezentacja gminy miasta, a w razie jej braku Miejski Komitet ratunkowy.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. d) deleguje Centralny Komitet ratunkowy z pomiędzy swych członków, albo też z grona stojących poza nim rzeczoznawców.

Zastępcę wymienionego w § 3 lit. e) deleguje centralne biuro Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna« w Lublinie.

Delegowanie zastępców wymienionych w § 3 lit. c), d) e), musi uzyskać zatwierdzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Gdyby w przeciągu czterech tygodni po odnośnym wezwaniu ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nie wpłynęło oświadczenie biskupa, superintendenta, gmin wyznaniowych albo Centralnego Komitetu ratunkowego, względnie nie zostały przedstawione osoby przez przedstawicielstwo gmin miejskich, Miejskich Komitetów ratunkowych, Centralnego Komitetu ratunkowego, albo centralnego biura Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«, wtedy Jenerał-Gubernator wojskowy mianuje odpowiednią ilość członków, którzy w takim razie mają być zastępcami tychsamyh lub zbliżonych kół społecznych.

§ 5.

Rada Szkolna Gubernialna zbiera się na zaproszenie Przewodniczącego. Opinie zapadają na podstawie absolutnej większości głosów obecnych członków (§ 3 lit. a—e).

Protokolanta wyznacza Jenerał-Gubernator wojskowy.

§ 6.

Za zgodą Jeneral-Gubernatora wojskowego może Rada Szkolna Gubernialna powierzyć opracowywanie opinii i przedkładanie sprawozdań także osobom, które do Rady Szkolnej nie należą.

§ 7.

Zarządzenia i rozstrzygnięcia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach, należących do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej, które z powodu nagłości załatwiono bez wysłuchania opinii Rady, mają być podane do wiadomości Radzie Szkolnej Gubernialnej na najbliższem posiedzeniu.

§ 8.

Członkom Rady Szkolnej Gubernialnej, mieszkającym poza siedzibą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, należy się za jazdę na posiedzenia i z powrotem zwrot wydatków poniesionych na podwozy i na jazdę koleją (II. klasa), orazienne dyety w wysokości dwudziestu koron za każdy dzień posiedzeń, oraz za każdy pełny dzień podróży.

§ 9.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mogą się przekonywać o stanie i prowadzeniu szkół publicznych

i prywatnych przez osobiste spostrzeżenia; wnioski oparte na podstawie tych spostrzeżeń należy piśmiennie przedkładać Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu. O ile członkom tym nie powierzono obowiązku wykonywania nadzoru szkolnego ze strony właściwej Komendy, to mają się ograniczyć do przedkładania tych wniosków. Nie wolno im natomiast dawać kierownikom szkół, nauczycielom i organom nadzorczym żadnych wskazówek, któreby mogły mieć pozór zarządzeń urzędowych.

§ 10.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mają zachować jak najściślejszą tajemnicę co do przebiegu obrad. Zachowanie tego obowiązku przyrzekają przy wstąpieniu przez podanie ręki Przewodniczącemu.

§ 11.

Jenerał-Gubernator wojskowy może poszczególnych członków usunąć od sprawowania ich czynności, albo rozwiązać całą Radę Szkolną Gubernialną.

§ 12.

Jenerał-Gubernator wojskowy tworzy na wniosek Rady Szkolnej Gubernialnej z dwu lub trzech członków Wydział Rady Szkolnej Gubernialnej. Przewodniczącym Wydziału jest Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. W skład Wydziału wchodzi od wypadku do wypadku wyznaczony jeszcze jeden urzędnik Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wydział ma współdziałać w przygotowaniu spraw, które mają być podane pod obrady Rady Szkolnej Gubernialnej.

Wydział ma być zwoływany przez Naczelnika oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego przynajmniej raz na miesiąc.

Członkom Wydziału nie należą się w § 8 wymienione koszta podróży i dyety.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, w. r., zbrojmistrz polny.

5.

E. Nr. 23451.

Powołanie do życia posterunków żniwnych.

W celu odstawienia przepisanego kontyngentu zboża, oraz przeprowadzenia młócki, urządza oddział rol-

niczy posterunki żniwne, przydzielając każdemu z takich posterunków po 2 lub 3 gminy jako rejon żniwny.

Stanowiska posterunków żniwnych są następujące:

Opatów, Modliborzyce, Waśniów, Ostrowiec Sadowie, Wojciechowice i Ożarów.

Posterunki żniwne mają następujące obowiązki:

1) Wszelkimi środkami przyspieszać odstawę kontyngentu zboża. Posterunki żniwne mają przeto zniewalać ludność rolniczą do szybkiego omlotu zapasów zboża, przekonywać się stale o postępach młocki i o opieszalych, oraz zwlekających z młócką ze względów spekulacyjnych donosić przełożonemu oddziałowi rolniczemu.

2) Przyspieszać odstawę kontyngentu zboża, żądając od właścicieli rolnych zupełnego wyzyskania wszystkich rozporządzalnych wozów. Właścicielom rolnym mają pomagać przy tem również i nieproducenci (szczególnie Żydzi, rozporządzający licznymi wozami).

Ponieważ oddział rolniczy, chcąc ułatwić i ulżyć właścicielom, może za wynagrodzeniem dać do dyspozycji dla odstawy zboża przyznane mu automobile ciężarowe, mają komendanci posterunków żniwnych starać się o to, ażeby zboże, gdzie takowe w większej ilości jest już wymłócone, przewieźli właściciele do miejscowości leżących przy drodze, nadającej się do jazdy automobilami ciężarowymi. Zaś o zabezpieczenie tych odstawionych zapasów mają starać się odstawiający właściciele sami i porozumieć się w tej sprawie z naczelnikiem danej miejscowości. Właściciele, którzy życzą sobie odstawy kontyngentu zboża automobilami, mają to zgłosić u komendanta posterunku żniwnego, podając mu zarazem:

a) ilość worków;

b) rodzaj zboża;

c) dzień, godzinę i miejsce gotowych do odstawy zapasów.

Daty te musi komendant posterunku żniwnego donieść telefonicznie i podać oddziałowi rolniczemu. Przy tem telefonicznym doniesieniu musi być obecnym albo sam właściciel, albo tegoż zastępca. W pierwszym wypadku może komendant posterunku żniwnego natychmiast po omówieniu sprawy z oddziałem rolniczym poinformować właściciela, czy życzony termin może być dotrzymany, lub też czy ze strony oddziału rolniczego nie został ustanowiony inny termin odstawy. W drugim wypadku otrzymuje od komendanta posterunku żniwnego wysłany przez właściciela zastępca pisemne zawiadomienie o ustanowionym przez oddział rolniczy terminie odbioru, o którym zastępca ma natychmiast donieść właścicielowi.

Co zaś dotyczy rachunku zboża, to jedynie miarodajnym jest odważenie na miejscu odbioru (magazynu monopolowego). Właściciele, odstawiający zboże koleja

muszą dla uniknięcia reklamacyj wysyłać stale z transportem kogoś zaufanego. Wysłanie zaopatrzonego w pełnomocnictwo zastępcy jest jeszcze wówczas potrzebnem, jeżeli prawowity właściciel mającego odstawić się kontyngentu zboża nie może być osobiście obecnym przy oddaniu, względnie przyjęciu tegoż zboża do magazynu monopolowego.

Za wszystkie szkody, które przy jeździe, nieusprawiedliwionem czekaniu automobili, jednym słowem powstałe z winy właściciela lub też jego służby, ręczy właściciel, który automobile zamówił.

Używanie zaś automobili do odstawy zboża nie należy w żadnym wypadku uważać za obowiązek, jedynie za wygodę. Zaś obowiązkiem każdego właściciela jest, nie spuszczać się na tą wygodę odstawiać kontyngent zboża do magazynów własnymi środkami. Musi to nastąpić bezwarunkowo wówczas, gdy skutkiem zabrania lub też silnego zajęcia automobili, dostawienie takowych nie jest wogóle możliwem. Gdzie zawsze posterunki żniwne pełnią swoją służbę, mają właścicielom jak najdobitniej wyjaśnić, że młóckę i odstawę zboża należy przyspieszać własnymi środkami.

Przypisany kontyngent miesięczny musi być bezwarunkowo w naznaczonym terminie odstawionym do magazynów. Wbrew temu działający zostaną w myśl wydanych rozporządzeń ukarani grzywną pieniężną w kwocie 60 koron za każdy cetnar metryczny nieodstawionego zboża.

3) Jest obowiązkiem posterunków żniwnych okazyjnie przy pełnieniu służby kontrolować ruch wozowy dla przeszkodzenia niedozwolonemu handlowi i przemycaniu produktów rolnych.

Ludzi, schwytanych na przemycaniu należy natychmiast aresztować i oddać posterunkowi żandarmeryi. Przemycane plony jakoteż i wozy należy konfiskować, oddając je posterunkowi żandarmeryi, który następnie odstawi to Komendzie obwodowej.

O powstaniu posterunków żniwnych uwiadomi się wójtów, ażeby powołanie tych instytucyj do życia ogłosił ludności.

Na podstawie poczynionych doświadczeń okazuje się, że ludność nie przywiązuje należytej wagi zbiorowi kartofli. Ze względu na wielkie zadanie, jakie mają kartofle przy wyżywieniu armii i ludności w monarchii, wskazanem jest, ażeby posterunki żniwne zachęciły ludność do należytego i szybkiego zbioru kartofli.

Gdyby który z posterunków żniwnych zauważył, że tu lub ówdzie ktoś umyślnie nie kopie kartofli, winien to natychmiast donieść oddziałowi rolniczemu, który zarządzi przymusowe kopanie kartofli przez oddział robotników cywilnych na koszt odnośnej gminy i następnie w ten sposób zebrane kartofle skonfiskuje.

6.

E. Nr. 23508.

Dodatek do ogłoszenia o aprowizacji.

W łączności z rozporządzeniem Komendy obwodowej E. Nr. 19533 (ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 17, pkt. 1 z 1. września 1916), uzupełniając takowe zarządza się:

Każdy z producentów dostanie od sołtysa swojej miejscowości certyfikat zajęcia, gdzie będzie dokładnie wypisaną ilość, rodzaj i termin mającego odstawić się w całym roku zboża. Nieprzyjęcie certyfikatu przez producenta jest niedozwolone i w razie zdarzenia się czegoś podobnego będzie stosownie do okoliczności karane.

Jeżeli przy doręczaniu certyfikatu producent jest przypadkiem w domu nieobecny, wówczas zostawienie certyfikatu w jego mieszkaniu uważa się za oficjalne doręczenie.

Z całego mającego odstawić się kontyngentu muszą producenci odstawić połowę do magazynów monopolowych bezwarunkowo do dnia 31. grudnia 1916.

Każda gmina musi do 5. stycznia 1917 przedłożyć wykaz wszystkich producentów, którzy z odstawą kontyngentu zalegają, podając równocześnie imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i ilość nieodstawionego kontyngentu odnośnych producentów, ażeby przeciwko opieszałym rozpoczęło dochodzenie karne. Wójtowie muszą producentom podać do wiadomości, że za każdy cetnar metryczny nieodstawionego zboża będzie nałożona grzywna w kwocie 60 koron, i że zalegająca ilość zboża podlega konfiskacie.

Ażeby w każdej chwili mieć dowód na odstawioną ilość zboża, musi każdy producent dobrze przechowywać poświadczenie odstawy.

Zajęte do odstawy przeznaczone ilości zboża muszą być w pełni odstawione do c. i k. magazynów monopolowych.

Zboże pozostające u producentów prócz mającego odstawić się kontyngentu (ekkontyngent), będą w miarę potrzeby kupować kupy Komitetów aprowizacyjnych i w tym to celu będą kupy zaopatrzeni przez oddział rolniczy Komendy obwodowej w terminowe legitymacje, upoważniające ich do kupna. Prawo składania i wydawania zboża, względnie mąki, przysługuje komitetom.

Jak w miastach Ostrowcu i Opatowie, tak też po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zostaną również we wszystkich tych miejscowościach, w których znajdują się Komitety obywatelskie, zaprowadzone karty chlebowe, których należyte użycie podlega kontroli żandarmeryi i straży skarbowej.

W tych miejscowościach, gdzie komitety aprowizacyjne nie istnieją, ma naczelnik przynależnej gminy

wystawić nieproducentom pozwolenie na kupno ważne na przeciąg pięciu dni. Pozwolenia te upoważniają tylko do kupna w granicach odnośnej gminy i jedynie tych rodzajów zboża, jakie są w pozwoleniu wymienione.

Lecz wyjątkowo, jeżeli kupno nie może być przeprowadzone w przynależnej gminie skutkiem nieproporcjonalności między produkcją a zapotrzebowaniem, może takowe za specjalnem pozwoleniem oddziału rolniczego Komendy obwodowej być uskutecznione w innej gminie opatowskiego obwodu. Pozwolenie takie jest ważne tylko dziesięć dni.

Wszystkie zakupna, które służą do wyżywienia nieproducentów, muszą być uskuteczniwane bez wyjątku z ekkontyngentu.

Zasadą jest, że przeznaczony producentom do odstawy kontyngent nie może być w żaden sposób przez oddanie zboża nieproducentom uszczuplony.

Wzór pozwolenia na kupno:

Pozwolenie na kupno Nr.

dla nieproducenta gminy
w myśl rozp. Komendy obwodowej E. Nr.

Panu(i) z
gmina zezwala się kupić dla własnego użytku, a mianowicie na wyżywienie
..... członków rodziny,
..... osób służby,
..... koni

u w
gmina następujące ilości i rodzaje zboża:

..... q słowami	q pszenicy,
..... q słowami	q żyta,
..... q słowami	q owsa,
..... q słowami	q jęczmienia.

Zmielenie zakupionego zboża nastąpi na podstawie mającego odebrać się pozwolenia na mielenie we młynie

..... w

Skutkiem tego kupna zostaną wyżywione wymienione osoby do włącznie, wymienione konie do włącznie.

(Miejsce wydania) dnia 191

Pieczęć gminna:

Podpis wójta i
sekretarza gminy:

C) Wykaz magazynowy

przez Komitet aprowizacyjny w zboża i mąki złożonego w magazynie dla wyżywienia nie-
producentów. Stan w magazynie dnia 191.....

Jest na składzie w magazynie w	pszenicy	żyta	jęczmie- nia	owsa	pszen. mąki	żytniej mąki	krup	otrąb
	w cetnarach metrycznych							

Uwaga: Ten wykaz magazynowy należy zakończyć ostatniego każdego miesiąca i do 10. następnego mie-
siąca przedłożyć w oddziale rolniczym Komendy obwodowej.

Ludzie pracujący poza miejscem stałego pobytu (przy budowie dróg i t. p.) muszą wziąć ze sobą z miejsca zamieszkania potrzebną na czas zajęcia ilość zboża wzgl. mąki.

7.

E. Nr. 667/res.

Przyspieszenie odstawy zboża.

Mimo postępów mlócki jest dostawa zboża dotych-
czas niezadowalająca; dlatego należy przyspieszyć do-
stawę zboża do c. i k. magazynów, gdyż w przeciwnym
razie użyje się bardzo surowych i dotkliwych środków.

Dalej podaje się do wiadomości, że magazyn zbo-
żowy Nr. 3, który został urządzony w młynie w Dołach
Biskupich, podjął już swoją czynność i mogą właścici-
ciele z Kunowa, Waśniowa, Grzegorzowic, jakoteż wo-
góle wszyscy ci, którzy do tego magazynu mają dogodną
komunikację, odstawiać tamże swój kontyngent zboża.

W Nietulisku niema żadnego magazynu.

8.

E. Nr. 21898.

Obwieszczenie.**Rozporządzenie dotyczące obrotu kartoflami.**

Rozp. Jen. Gub. wojsk. E. V. Nr. 21586 z 15. wrze-
śnia 1916.

Na podstawie § 4 rozp. Naczelnego Wodza armii
z 11. czerwca 1916 Nr. 61 zarządzam:

I. Kartofle dla celów spożywczych:

1. Obrót kartoflami w granicach obwodu nie pod-
lega żadnemu ograniczeniu.

2. Sprowadzanie kartofli z innego obwodu możli-
wym jest tylko za zezwoleniem Centrali do zużytko-
wania zbiorów przy c. i k. Jen. Gub. wojsk.

3. Ilości kartofli potrzebne dla obwodu Dąbrowa
wyznaczy Centrala do zużytkowania zbiorów.

4. Oddziały i zakłady wojskowe znajdujące się na
terenie Jen. Gub. wojsk mają prawo wolnego zakupna
kartofli na całym terenie Jen. Gub. wojsk.

II. Kartofle dla celów przemysłowych:**I. Suszarnie.**

Suszarnie mają prawo kupować kartofle we wła-
sny m. obwodzie bez ograniczenia, lecz tylko wyłącznie
do przerobienia takowych na produkty suche.

2. Fabryki krochmalu.

Fabryki krochmalu mają prawo przerabiać i ku-
pować kartofle w swoim obwodzie wyłącznie dla wła-
snych przedsiębiorstw.

3. Fabryki syropu.

Fabrykom syropu jest kupno kartofli wzbronione.

4. Gorzelnie.

Gorzelnie mogą przerabiać tylko własne kartofle.
Kupno innych kartofli jest wzbronione.

Prowadzenie czynności przedsiębiorstw ad § 2 punkt
2—4 zostaną uregulowane przez osobne rozporządzenia.

III. Wywóz kartofli z terenu Jen. Gub. Wojsk.:

Kartofle przeznaczone na wywóz będą kupować kupcy Centrali do zużytkowania zbiorów przy c. i k. Jen. Gub. wojsk. Wszelki inny wywóz jest wzbroniony.

IV. Ceny:

Jako ceny maksymalne kartofli dla celów aprowizacyjnych i spożywczych na terenie Jen. Gub. wojsk. są ważne, ceny obowiązujące i ogłaszane w poszczególnych obwodach. Dla celów przemysłowych i wywozu do Monarchii są ważne ceny stosownie do umowy między kupcem a producentem.

V. Postanowienia karne:

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową po myśli § 10 rozp. Naczelnego Wodza z 11. czerwca 1916 Nr. 61, względnie stosownie do zakazu wywozu w myśl § 7 rozp. Nr. 47 z 15. grudnia 1915.

VI. Interesa zawarte wbrew zakazowi. Moc wsteczna:

Postanowienia § 11 rozporządzenia Naczelnego Wodza z 11. czerwca 1916 dotyczą również kartofli.

9.

E. Nr. 23315.

Podjęcie czynności przedsiębiorstw przerabiających kartofle.

W myśl rozp. Jen. Gub. wojsk. E. V. Nr. 83249 z 1. października 1916 gorzelnie, fabryki krochmalu i syropu, jakoteż suszarnie kartofli, nie mogą podjąć czynności przed 15. listopada 1916.

Zandarmerya i Straż skarbową mają pilnować czynności wspomnianych przedsiębiorstw.

10.

E. Nr. 22118/16.

Obwieszczenie

w sprawie uregulowania obrotu melasą.

Aby zapobiedz nadużyciom w obrocie melasą, zarządza się co następuje:

Ceny zgodzone przy kupnie melasy rozumieją się dla dostarczonej melasy o gęstości 40° Beaumé, mierzonej przy temperaturze pokojowej (16 do 20° Celsjusza).

Jeżeli przy odbiorze dostarczona melasa nie wykaże gęstości 40° Beaumé, to należy odciągnąć za każdy stopień Beaumé $\frac{1}{33}$ część ceny kupna za 100 kg., a to wtedy, jeżeli gęstość wynosi więcej aniżeli 35° Beaumé.

Przy dostawach melasy, która ma tylko 35° Beaumé lub mniej, należy cenę za każdy stopień Beaumé zmniejszyć o $\frac{1}{20}$ za 100 kg.

Melasy, która wykazuje gęstość tylko 30° Beaumé, i takiej, która widocznie kwaśno reaguje, nie wolno dostarczać.

Za każdy stopień Beaumé, który dostarczona melasa wykazuje ponad 40° Beaumé, należy cenę kupna za 100 kg. o $\frac{1}{30}$ teżej podnieść. Jednak powinna wyższa gęstość melasy zależeć tylko od wyższego skoncentrowania, a nie od jakichkolwiek dodatków, które wykluczają ją od dostawy.

11.

E. Nr. 21899.

Obwieszczenie.

Zakaz wyrabiania słodu w słodowniach i browarach.

Rozp. Jen. Gub. wojsk. E. V. Nr. 80.920 z 15. września 1916.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza z 11. czerwca 1916, Nr. 61, zarządzam:

1. Zakaz wyrabiania słodu:

Wyrabianie słodu z jęczmienia oraz innych zbóż w słodowniach i browarach jest aż do odwołania wzbronionem.

2. Zamknięcie suszarni:

Suszarnie tych przedsiębiorstw przemysłowych należy natychmiast urzędowo zamknąć.

3. Postanowienia karne, interesa zawarte wbrew zakazowi, moc wsteczna:

Odnośnie do tego znajdują zastosowanie rozporządzenia Naczelnego Wodza z 15. czerwca 1916, XXIII, §§ 10, 11 i 12.

12.

E. Nr. 22.272/16.

Obwieszczenie

w sprawie zajęcia waty.

C. i k. Jenerał - Gubernatorstwo zarządziło rozporządzeniem R. S. Nr. 81786/16 zajęcie tak świeżej jak używanej waty, z wyjątkiem nieużywanej waty lekarskiej.

Wolny handel zatem jakimkolwiek rodzajem waty, z wyjątkiem waty lekarskiej, jest zabroniony.

Wzywa się ludność, aby najdalej do końca października b. r. zgłosiła wszystkie zapasy waty w c. i k. Komendzie obwodowej, Referat handlowy. Wszystkie zapasy, znalezione po tym terminie będą skonfiskowane.

Przekroczenia powyższego zarządzenia będą oprócz konfiskaty waty, karane grzywnami do 10.000 K. lub aresztem.

13.

E. Nr. 21909.

Obwieszczenie.

Ad M. G. G. W. F. Nr. 81525.

Wobec konieczności użycia nafty, tudzież ropy służącej do wytwarzania nafty świetlnej wyłącznie dla celów oświetlania, zarządza się co następuje:

Wszystkie motory służące do celów rolniczych lub przemysłowych, które były poruszane naftą muszą być tak przerobione (co zresztą łatwo przychodzi), aby mogły być pędzone inną siłą, np. oliwą gazową, benzyną, benzolem i t. p.

Wyjątek od tego zakazu stanowić będą tylko te motory naftowe, które na wniosek c. i k. Komendy obwodowej używać będzie Centrala obrotu towarowego, jeżeli się będzie rozchodziło o maszyny systemu Diesla.

14.

E. Nr. 22.328/16.

Obwieszczenie

w sprawie zajęcia okrągłego żelaza dla betonu.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa G. R. S. Nr. 83.074, zostają zajęte wszystkie zapasy okrągłego żelaza, grubości 5—15 mm. znajdujące się u handlarzy i przedsiębiorców budowlanych, zabronionym jest więc zakup i sprzedaż tego materiału.

15.

E. Nr. 23060.

Zbieranie dzikich kasztanów i żołądźci.

Jest rzeczą wielkiej wagi dla Zarządu wojskowego, ażeby produkty terenu okupowanego, które mogą znaleźć zastosowanie przy wyżywieniu ludności lub też jako karma zostały w najwyższym stopniu wyzyskane.

Jest przeto wskazaniem zbierać dziko rosnące, zawierające olej i krochmal plony, mianowicie dzikie kasztany i żołądźcie i użyć je do uzyskania tłuszczu i wytworzenia sztucznej karmy.

Zorganizowanie zbierania tych oraz innych dziko rosnących, zawierających olej i krochmal plonów powierza się fabryce do wytwarzania sztucznej karmy Jen. Gub. wojsk., która zajmie się wyciskaniem oleju i dalszym przerabianiem pozostałych części.

Organy fabryki do wytwarzania sztucznej karmy ustanowią cenę i uskutecznią wypłatę przypadających należytości.

Uprasza się P. T. Duchowieństwo i Panów Nauczycieli wezwać ludność do zbierania dzikich kasztanów i żołądźci a szczególnie zachęcić działwę szkolną do gorliwego zbierania tych plonów.

Zebrane żołądźcie i dzikie kasztany należy przechować w odpowiednim miejscu w gminie, skąd kupyca zabiorą takowe i zapłacą.

Jeżeli będzie już zapas tych plonów w gminie, należy donieść o tem Komendzie obwodowej w celu spowodowania natychmiastowego odbioru.

16.

E. Nr. 23522.

Regulamin

dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych.

Do rozp. Jen. Gub. wojsk. W. F. Nr. 82858/16 z 26. września 1916.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61), zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie c. i k. Gubernii wojsk. F. Nr. 56517 w sprawie uregulowania obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych rozszerza się na wszelkie rodzaje koniczyn.

Zajęciu podlegają zatem: wyka, bobik, peluszką, lubin, seradela, koniczyna czerwona, biała i szwedzka, przelot, komunika, lucerna i lucerna chmielowa.

Handel nasionami traw wszelkiego rodzaju (tymotka, rajgras i t. d.), nie podlega w obrębie c. i k. Gubernii wojskowej żadnym ograniczeniom.

§ 2.

Nieproducenci, u których znajdują się obecnie zapasy nasion podlegających zajęciu, winni zgłosić je z dokładnym podaniem posiadanej ilości właściwej Komendzie obwodowej.

Po 15. października podlegną konfiskacie wszelkie niezgłoszone zapasy zajętych nasion, znalezione u osób, które nie są producentami, ani też nie mogą się wykazać legitymacją c. i k. Gubernii, uprawniającą do zakupna, względnie sprzedaży tychże nasion.

17.

Obwieszczenie

dotyczące nagrody dla donosiciela lub dla dostawiającego obwinionych o uszkodzenie połączeń telegraficznych i telefonicznych. (ad rozp. Jen. Gub. Wojsk. Nr. 61).

Rozporządzeniami c. i k. Jen. Gubernatorstwa Präs. Nr. 973 ex 1915 u I. Nr. 56.344 ex 1916 (Dzien. urz. Nr. 7 i 17 ex 1916), zostały ogłoszone podstawowe zarządzenia w sprawie ochrony połączeń telegraficznych i telefonicznych i gminy zrobiono odpowiedzialnymi za wszelkie uszkodzenia.

Zarządzenia te zostają w tym kierunku uzupełnione, że tym osobom, które doniosą o zrobionej na tych połączeniach szkodzie lub przystawią uszkodziciela, wypłaconą zostanie nagroda w kwocie 400 K. i to zaraz po zasądzeniu sprawy.

Według okoliczności, towarzyszących czynowi karygodnemu, może być gmina, w której obrębie szkodę popełniono, zobowiązana do zapłacenia odszkodowania.

To nowe zarządzenie należy ludności podać do jak najszerzej wiadomości.

18.

E. Nr. 30.282.

**Reskrypt c. i k. Naczelnej Komendy Armii
z dnia 6-go czerwca 1916 r.**

Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna“ w Polsce.

Aby poprzeć rozwój szkolnictwa w naszej polskiej okupacji, oraz zapewnić organom c. i k. Zarządu wojskowego, którym poruczono obowiązki władzy szkolnej, pomoc przy dalszej budowie szkolnictwa, byłoby nader pożądanem, aby w c. i k. obszarze okupacyjnym napowrót odżyła działalność zgniecionego przed laty przez rząd rosyjski Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna« a to jako organizacyi wprowadzie z natury rzeczy od Warszawy i niemieckiego obszaru okupacyjnego niezależnej, jednak z tamtejszym głównym zarządem w ścisłym porozumieniu pozostającej. Zarząd wojskowy zapewni też wszelkiego rodzaju poparcie filiom i kołom tego Towarzystwa, oraz poszczególnym osobom i korporacyom, które jako członkowie do Towarzystwa należały i pomoże przy ponownem rozpoczęciu jej działalności. Zarząd będzie również — o ile to tylko jest możliwe — wpływać na zjednywanie nowych członków.

Poszczególne koła i grupy miejscowe w naszym terenie okupacyjnym będą możliwie najprędzej złączone w centralę w Lublinie, któraby kierowała całą działalnością Towarzystwa tak pod względem intelektualnym jak i gospodarczym.

Nie potrzeba zaznaczać, że cała działalność Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna« w naszym obszarze okupacyjnym co do jednania członków, urzeczywistnienia celów Towarzystwa, zbierania datków, gospodarki majątkowej i t. d. podlega nadzorowi Zarządu wojskowego jako władzy nadzorującej stowarzyszenia. Nadzór ten nad centralą w Lublinie wykonywać będzie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a nad działalnością innych kół, albo grup miejscowych i poszczególnych członków Komendy obwodowe.

Nadzór szkolny i inne czynności, należące do zakresu władz szkolnych, wykonywać będzie tak jak dotąd po myśli rozporządzeń Naczelnego Komendanta armii z dnia 7. marca 1915 r., L. 6 Dz. rozp. z 17. października 1915 r. L. 41 Dz. rozp. i z 8. marca 1916 r. L. 52 Dz. rozp. c. i k. Zarząd wojskowy. Należy jednak powołać na zastępców do rad zawodowych przybocznych, mających się utworzyć przy każdej władzy szkolnej, w każdym razie oprócz zastępców Stowarzyszeń religijnych, nauczycielstwa, gmin i zdrowotności publicznej, także i członków Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«.

19.

E. Nr. 22.276/16.

Obwieszczenie

w sprawie ściągnięcia monety niklowej 20 halerzowej i wydania takiejże żelaznej.

a) Moneta niklowa 20-halerzowa zostaje usunięta z obiegu ustawowego od dnia 1. stycznia 1917 począwszy, można ją więc tylko do dnia 31. grudnia 1916 przyjmować w prywatnym obrocie przy płaceniu.

Ta moneta nie będzie więcej wydawana przez kasy obwodowe; będzie jednak przez te kasy przyjmowana przy zapłatach aż do dnia 30. kwietnia 1917 włącznie.

b) Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do monety 10-halerzowej niklowej i z nowego srebra.

c) W myśl porozumienia Ministerstw austriackich, została wybita moneta zdawkowa 20-halerzowa z żelaza. Forma jej jest podobna do niklowej.

Z dniem 3. sierpnia b. r. zaczęto wydawać powyższej wspomnianą monetę żelazną.

20.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania bandytyzmu.

Pomimo licznych obwieszczeń i rozporządzeń, które zmierzały do położenia tamy bandytyzmowi, zarządzenia te nie osiągnęły zupełnego celu; chociaż przyznać trzeba, że stosunki się znacznie poprawiły. Zdarzają się

bowiem jeszcze ciągle wypadki, które zmuszają do szukania środków zaradczych.

W numerze 7, Dziennika urzędowego pod P. 1 z r. 1916, zawarte było ostrzeżenie na mocy rozkazu c. i k. Nacz. Kom. armii, zwracające uwagę ludności, że kto daje przytułek ludziom obcym, nie należącym do gminy i jeńcom zbiegłym, popełnia czyn karygodny, który będzie ostro karany. I następne ostrzeżenie, umieszczone w Dz. urzędowym Nr. 15/11 ex 1916, z okazji zaszłych wypadków przy ujęciu słynnego bandyty Czerwińskiego wskazywało na fatalne skutki ukrywania takich indywiduów. Następnie wzywano ludność w Dz. urzędowym Nr. I, P. 7, z r. 1915, Nr. VI. Pkt. 6, z r. 1915 i Nr. XVI. Pkt. 12 obwieszczeniami, aby wszystką posiadaną broń i amunicję oddawała, przyczem ostrzegano przed skutkami przechowywania broni w domach prywatnych.

Także i dalsze obwieszczenia w Dz. urzędowym Nr. VI. P. 7, z r. 1915 i Nr. XIX. Pkt. 14 zawierały środki zaradcze przeciw bandytyzmowi i wzywały ludność do pomocy przy tępieniu tegoż.

Jak więc z poprzednich obwieszczeń wynika, władza pominawszy liczne wyroki śmierci wykonane na bandytach, jakoteż zasądzenia indywiduów oskarżonych z powodu bandytyzmu na kilkuletnie więzienie, uczyniła wszystko, aby naprawić złe stosunki spowodowane wojną.

Ponieważ zwalczanie bandytyzmu, pomimo dokładania wszelkiego trudu, dotychczas nie doprowadziło do pożądaných rezultatów, zmuszone jest c. i k. Wojsk. Jen. Gubernatorstwo uciec się do zastosowania wszelkich środków, jakimi rozporządza, aby stłumić ten niebezpieczny objaw, który zagraża dobrobytowi ludności i bezpieczeństwu publicznemu.

Na mocy rozp. c. i k. Wojsk. Jen. Gub. z dnia 26. września 1916 IX. Präs. Nr. 13282, zmuszony jestem na nowo zarządzić co następuje:

1. Dawanie schronienia zbiegłym jeńcom wojskowym, bandytom, złodziejom, szpiegom i wogóle obcym nie należącym do gminy w sposób niedozwolony, albo bez zawiadomienia władz miejscowych albo wojskowych, stanowi zbrodnię i podlega karze w myśl wojskowej ustawy karnej. Przeciwno każdej osobie, która okaże się winną tej zbrodni, wystąpi się z całą surowością.

Dość wskazać na rozporządzenie Nacz. Kom. armii K. Nr. 3157/16, które wydane zostało z okazji sprawdzenia istnienia band rabusiów, rekrutujących się ze zbiegłych jeńców wojennych i innych miejscowych osób, uzbrojonych w broń nieprawnie nabytą. Na mocy tego rozporządzenia, użyje się w danym wypadku oprócz sądu doraźnego następujących środków:

a) domy i miejscowości, w których znajdował bandyta schronienie będą, o ile nie było o tem poprzedniego zawiadomienia, spalone;

b) przełożeni gmin, którym wykaże się, że wiedzieli o miejscu schronienia bandytów, a nie zawiadomili o tem władzy, będą zasądzeni jako współwinni;

c) w miejscowościach podejrzanych będzie się brać zakładników.

Wskazując na ciężkie skutki, które ponoszą nie tylko bezpośrednio winni albo współwinni, ale także niewinni mieszkańcy miejscowości, w których znalazł przytułek bandyta, ostrzegam ludność przed takim postępowaniem, które zmuszałoby mnie do uciekania się do wyżej umieszczonych rozp. c. i k. Nacz. Kom. armii i wzywam każdego uczciwego człowieka, aby obowiązek swój wobec swych współobywateli wypełnił, i doniósł władzy o każdym ukrywającym się bandycie, względnie oddał go w jej ręce.

Doniesienia, które tu wpłyną, będą zatrzymane w największej tajemnicy, nie potrzebuje się więc zatem nikt obawiać zdrady i zemsty.

2. Wszystka broń, amunicja do broni palnej i materiały wybuchowe muszą być, jeżeli to jeszcze nie nastąpiło, oddane do tutejszej Komendy. Nieprawne posiadanie tych przedmiotów jest surowo zakazane i stanowi wielkie niebezpieczeństwo dla spokoju publicznego, zwłaszcza, jeżeli się zważy, że większa część bandytów rekrutuje się z ciemnych indywiduów miejscowych, które uprawiają swe nieczyste rzemiosło więcej przygodnie.

Wskazuję przytem na te punkta rozporządzenia c. i k. Nacz. Kom. armii z dnia 8. marca 1916 Dz. rozp. Nr. 51, które mówią, że każdy, któryby się dowiedział o miejscach gdzie przechowuje się broń, amunicję i materiały wybuchowe, albo o sobach, które przechowują te przedmioty, obowiązany jest do trzech dni donieść o tem Komendzie obwodowej, albo najbliższemu posterunkowi żandarmerji.

Kto nieprawnie nosi albo przechowuje broń, proch, albo materiały wybuchowe, popełnia zbrodnię, która będzie karana więzieniem od 6 miesięcy do 5 lat. Obok kary więziennej może być nałożona grzywna do 10.000 koron. Ten zaś, kto wiedząc o przechowywaniu broni, nie zawiadomił o tem władzy, będzie karany, — nie przez Sąd wojskowy, bo czyn ten według wojskowej ustawy karnej nie podlega surowszej karze — ale przez Komendę obwodową grzywną do 2.000 K., albo aresztem do 6 miesięcy.

Wzywa się zatem jeszcze raz ludność, aby wszystką broń, amunicję i materiały wybuchowe, które znajdują się jeszcze w jej posiadaniu bezzwłocznie oddała. W ten sposób bowiem tylko można ująć przed zgubnymi skutkami, jakie nakłada ustawa. Doniesienia będą trzymane w największej tajemnicy, donoszący więc nie potrzebuje się obawiać, że będzie wzywany jako świadek na ewentualną rozprawę sądową.

3. Przy wystawianiu kart na broń będzie się ob-

chodziło z jak największym rygorem. Karty będą wystawiane tylko osobom tym, które są Komendzie osobiście znane jako ludzie zupełnie godni zaufania, albo tym, za których ręczyć będą urzędnicy państwowi, albo znani Komendzie ludzie wolni od wszelkich zarzutów.

4. Z największą uwagą będzie się również postępowało przy wystawianiu dokumentów podróży. Ażeby zapobiedz przekazywaniu dokumentów na osoby trzecie, względnie aby utrudnić używanie obcych dokumentów, a temsamem umożliwić konstataowanie usiłowanych przekroczeń zarządza się, że począwszy od 1. listopada b. r. wszystkie dokumenty potrzebne do wystawiania papierów do podróży będą składane własnoręcznie w przynależnym do danej miejscowości posterunku żandarmeryi. Na dokumentach tych będzie się zostawiało odcisk prawego palca wskazującego, w braku tego prawego palca środkowego; zaś gdyby tych palców brakowało, odcisk lewego palca wskazującego, względnie lewego palca środkowego.

Dokumenty wystawione przed tym czasem mają być dodatkowo przedłożone posterunkowi żandarmeryi, który opatrzy takowe w żądane odbicia.

Podając te przepisy do publicznej wiadomości zwraca się szczególniejszą uwagą na nie; gdyż dokumenty wystawione przedtem i nie uzupełnione odbiciem palca będą nieważne i narażą podróżującego na aresztowanie.

5. W sprawie obowiązku meldunkowego zostaną w najbliższym czasie wszystkie w Dzien. urzędowych Nr. 1 p. 5 ex 1915 i Nr. 7 p. 4 ex 1915 ogłoszone zarządzenia ponownie podane do ogólnej wiadomości i ścisłego zastosowania się, i będzie zaprowadzone jak największe obostrzenie tychże, gdyż tylko zapomocą jak najsurowszego zastosowania tych przepisów będzie władza w możliwości dostać w swe ręce indywidua podejrzanego i bezpieczeństwo publiczne zakłócające.

6. Również musi się żądać od ludności w jej własnym interesie takiego zachowania się, które uniemożliwi dalszy rozwój bandytyzmu, a więc koniecznym jest najdalej idące ograniczenie nocnego ruchu kołowego i pieszego.

Przy równoczesnym unieważnieniu tutejszych zarządzeń, ogłoszonych w obwieszczeniach z dnia 30. września 1915 E. Nr. 130/2 K. i z dnia 3. stycznia 1916 E. Nr. 2773/2 K., zarządzam ponownie co następuje:

Publiczny ruch pieszy i kołowy na ulicach, drogach i gościńcach dozwolony jest tylko od godz. 6 rano do 10 wieczór.

Wyjątki od tego są dopuszczalne tylko w razie posyłania po lekarza, do apteki lub do duszpasterza.

Jazda kołowa bez towaru w nocy, a więc między godziną 10 wieczór a 6 rano, dozwoloną być może w wypadku rzeczywistej konieczności, i tylko na podstawie szczególnego pisemnego upoważnienia c. i k. Komendy

obwodowej lub odnośnego posterunku żandarmeryi. Osobom, które wskutek swojego zawodu lub zatrudnienia i powołania zmuszone są częściej nocą jeździć, będą wydane stałe pozwolenia do jazdy w nocy, o ile zasługiwać będą na zaufanie Komendy obwodowej.

Wozy z towarami mogą się poruszać na ulicach, drogach i gościńcach tylko od godz. 6 rano do 8 wieczór. Kto z wozem załadowanym towarami przytrzymany zostanie w czasie dla ruchu zakazanym, albo kto w wozach dla transportu osobowego towary przewozi, temu zostanie tak wóz wraz z końmi jak i towary skonfiskowane i do c. i k. Komendy obwodowej wraz z doniesieniem odstawione. Komenda obwodowa wymierzy karę, w grzywnie do 2.000 K. lub areszt do 6 miesięcy. Aż do rozstrzygnięcia obwinieni będą trzymeni w areszcie.

Wzywa się do ścisłego zastosowania się do ogłoszenia umieszczonego w Dzien. urzęd. Nr. 6 P. 18 z 1915 roku, które zarządza, że jarmarki kończyć się muszą o 3 godz. pop. podczas miesięcy zimowych, a o 4 godz. podczas miesięcy letnich (od 1. maja do 30. września) czego należy i nadal skrupulatnie przestrzegać, aby ludność przed nocą mogła do domu powrócić. Przy tej sposobności zaleca się odwiedzającym jarmarki, aby wszyscy ci, którzy z jednej wsi albo osady pochodzą, razem o ile możliwości na jarmark i z jarmarku jechali, gdyż w ten sposób możliwość napadu jest znacznie zmniejszoną.

Burmistrzów i Wójtów wzywam ponownie, aby pilnie na to zwracali uwagę, żeby ustanowiona godzina zakończenia jarmarków była ściśle przestrzegana i będą osobiście do odpowiedzialności pociągnięci, jeżeliby stwierdzono, że na powyższe zarządzenie się nie zważa i że pozwalają na to, aby z ich wiedzą przedłużano trwanie jarmarków poza godziny przepisane.

Burmistrze miasteczek, w których jarmarki się odbywają, mają zarządzić, aby kupcy swoje stragany o naznaczonej godzinie usunęli. Jeżeli któryś z kupców tego zaraz zrobiłby niechciał, należy go surowo ukarać.

7. Rzeczą bardzo ważną jest także, uważać na to, aby większe sumy pieniężne nie były wypłacane publicznie, i nie przy świadkach, gdyż podejrzanego indywidua mogłyby wykorzystać wiadomość, że ktoś z gospodarzy z większą ilością pieniędzy jedzie do domu.

Wzywam wszystkie instytucje kredytowe i pieniężne, aby wypłatę skuteczniały bez świadków i nie w obecności ludzi niepowołanych.

8. Doświadczenie nauczyło, że bandytom wpadały w ręce nawet u drobniejszych gospodarzy większe sumy, co dowodzi, że ludność oszczędności w domu przechowuje. To postępowanie ludności wiejskiej jest niebezpieczne, gdyż daje bandytom zachętę do zbrodniczych czynów. Przechowywanie pieniędzy w domu ma swoją

podstawę po części w tem, że brak odpowiednich kas oszczędności lub instytucyj finansowych, jednak świadczy także o nieufności ludności.

Ludność wiejska powinna przecież zdać sobie z tego sprawę, że wszyscy wiedzą, iż wielu gospodarzy obecnie otrzymuje znaczne kwoty pieniężne za bydło, konie, świnie i t. p., które Zarząd wojskowy dla celów aprowizacyjnych zakupuje. O tem wiedzą z pewnością i bandyci. Jest przecież daleko lepiej pieniędzy nie przechowywać w domu, lecz zaraz złożyć je w najbliższej kasie oszczędności lub banku. Nie tylko ze względu na bandytów, ale przede wszystkim ze względu na niebezpieczeństwo ognia, jest rzeczą praktyczniejszą pieniądze umieścić w banku lub jakiegokolwiek instytucji finansowej, która za te pieniądze odpowiada.

Oprócz tego przynosi przecież każda kwota pieniężna umieszczona w banku lub instytucji finansowej, bardzo dobre procenta, i wiadomem jest, że kapitał, włożony do kasy, w ciągu 12—15 lat się podwaja; w przeciwieństwie do tego nie przynoszą pieniądze, schowane w domu żadnych procentów, daleko łatwiej mogą być wydane na rzeczy niekoniecznie potrzebne, albo jak już nadmieniono, wpadną bandytom w ręce.

9. Wreszcie zwracam uwagę na tutejsze obwieszczenie, umieszczone w Dzien. urzęd. Nr. 19 punkt 14 z dnia 1. października 1916 w sprawie współdziałania ludności przy strzeżeniu własności prywatnej, względnie w sprawie utrzymania straży miejscowych.

W końcu wzywam ludność obwodu, aby się nie zasklepiała w nieufności i niedowierzaniu, i nie odrzucała dobrych rad, które jej się podaje, lecz aby zrozumiała, że wszystko to, co się do niej mówi, ku jej dobru i pożytkowi jest skierowane, o czem z czasem się przekonawszy i wdzięczną za to będzie.

Wielebne Duchowieństwo proszę, aby w myśl powyższych zarządzeń wpływało na ludność i objaśniało, że zarządzenia te obmyślane są tylko dla jej dobra, a ograniczenia z tych zarządzeń wynikające łatwo będzie można znieść, jeżeli będzie się miało przed oczami ważny cel, dla którego zostały wydane.

Nad wykonaniem i zachowaniem wszystkich powyższych zarządzeń ma czuwać Żandarmerya, Straż Skarbowa, Wójtowie, Burmistrze i Sołtysi, a każdy zresztą jest obowiązany, wnieść uzasadnione doniesienia.

Wszystkie powyższe zarządzenia mają Wójtowie, Burmistrze i Sołtysi w sposób na miejscu praktykowany, nadal conajmniej raz na miesiąc, szczególnie zaś podczas jarmarków podawać do ogólnej wiadomości.

W dniu 30. każdego miesiąca należy sposób ogłoszenia tych zarządzeń podać c. i k. Komendzie obwodowej do wiadomości. Żandarmeryi zaś poleca się czu-

wać nad tem, aby ogłoszenie to rzeczywiście w całej swej rozciągłości do publicznej wiadomości podawano.

21.

E. Nr. 30.529/16.

Obwieszczenie w sprawie dostarczania podwód.

Byłem zmuszony na gminę Malkowice nałożyć kontrybucję 200 K. z powodu ustawicznego niesłuchania moich rozkazów w sprawie dostawy podwód, względnie nie wykonywania tychże w oznaczonym terminie.

Także w innych gminach, przede wszystkim w Czyżowie szlacheckim zdarzyły się wypadki, że mieszkańcy bardzo niechętnie i tylko przymuszeni podwody dostarczali.

Jakkolwiek Komenda obwodowa wszystko uczyniła, aby ludność rolną podczas zasiewów wiosennych, potem podczas żniwa prawie bez wyjątku nie była pociągana do dostarczania podwód, a więc aby uwolniona była przez ten czas od tego ciężaru, gdyż Komenda obwodowa była świadomą, że gospodarze w tym czasie koni koniecznie potrzebują, to jednak mimo to zrobiono spostrzeżenie, że tego rodzaju postępowanie władzy względem ludności, która tylko dobro tejże ostatniej miała na oku, nietylko nie było należyście uznane, ale przeciwnie, można było stwierdzić wybitne wypadki wielkiej niechęci. Tem więcej jest to dziwnem, że zbiory już są ukończone, niema więc powodu, aby gospodarze usuwali się od dostarczania podwód.

Takie postępowanie ludności jest wielce karygodnem, dlatego zarządzam, aby Burmistrze, Wójtowie i Sołtysi przy każdej sposobności pouczali ludność, że wszelka niechęć i opór w tym wypadku zupełnie są bezcelowe, i gospodarzom tylko szkodę przynoszą, gdyż skutek niesłuchania tutejszych rozkazów karani będą grzywnami lub aresztem, przez co z jednej strony tracą grosz mozolnie zarobiony, z drugiej strony przez odbywanie kary aresztu zaniedbują gospodarstwa.

Zrobiono jednak w kilku wypadkach i to spostrzeżenie, że właściciele koni słusznie się skarżyli, że za często dostarczać muszą podwód w przeciwieństwie do innych, którzy zupełnie na podwody nie jadą. Jest to dowodem, że Wójtowie, Sołtysi i Burmistrze nie postępują sprawiedliwie przy rozdzielaniu dostawy podwód, i że protekcya, nienawiść osobista, niechęć lub przyjaźń wielką przytem grają rolę.

Tego rodzaju postępowanie jest nietylko niedopuszczalne, ale wprost karygodne.

W celu zapobieżenia temu zarządzam niniejszem

że każda Zwierzchność gminna (Magistrat) założyć ma dokładny spis wszystkich właścicieli koni, obowiązanych do dostarczania podwód, w którym dokładnie ma być uwidocznione, jak często właściciele podwód do służby tej byli pociągani. Spis ten ma być bardzo skrupulatnie prowadzony, gdyż tylko w ten sposób może być przeprowadzony sprawiedliwy rozdział dostarczania podwód. Ponieważ znajdują się i tacy gospodarze, którzy, aby uniknąć dostarczania podwód, konie swe namiętnie sprzedali, zarządzam, aby i tych gospodarzy do spisu tego wciągnąć, i jeżeli na nich przyjdzie kolej dostarczania podwód, aby dostawili podwodę wynajętą, przyczem obowiązani są dostawcy tej podwoły zapłacić podwójną wysokość zapłaty, którą Zarząd wojskowy płaci. Zrozumiałą jest rzeczą, że temu gospodarzowi, który miał obowiązek dostarczenia podwoły, wypłaconą zostanie zapłata na niego przypadająca.

Przy tej sposobności chciałbym i właścicielom większej własności na to zwrócić uwagę, że i oni obowiązani są, w odpowiednim stosunku do dostarczania podwód, na gminę przeznaczonych. Doszły bowiem do mojej wiadomości ze strony Wójtów skargi, że właściciele dóbr nie zważają na ich wezwania, wskutek czego w wielu wypadkach podwoły dostarczone być nie mogły, za co Wójt, względnie organa gminne pociągnięto do odpowiedzialności. Służba Wójta i Sol-

tysów jest w teraźniejszym czasie połączona z wielkimi trudnościami, dlatego spodziewam się, że Pano wie Właściciele dóbr nie będą organów gminnych narażali na nieprzyjemności i zastosują się do ich uzasadnionych żądań.

22.

Kontrybucya

nałożona na gminę Malkowice i na wsie Bidziny, Kunice, gminy Wojciechowice.

Wskutek konsekwentnego i opornego niewykonania moich rozkazów co do dostarczania podwód, nałożyłem na gminę Malkowice kontrybucyę w kwocie 200 koron.

Za niedostawienie koni do zakupu dla wojska, została wieś Bidziny ukaraną kontrybucyą 500 K., a wieś Kunice (obie w gminie Wojciechowice) takż w kwocie 200 K.

Niech to będzię dla ludności ostrzeżeniem, że każde niewykonanie moich rozkazów, lub dowiedzioną oporność karać będę z całą surowością i bezwzględnością.

23.

WYKAZ

osób zasądzonych przez c. i k. Sąd wojskowy w Opatowie.

L. b.	Imię i nazwisko	Kara	Czyn karygodny
1.	Elika Brückmann	300 K. grzywny	Przekroczenie według §. 568 w. u. k.
2.	Herz Kleinmünz	1 rok ciężkiego więzienia	Zbrodnia nadużycia władzy urzędowej
3.	Tekla Jaskulska	4 miesiące ciężkiego więzienia	Zbrodnia kradzieży
4.	Hinda Pfeffer	15 K. grzywny	Przekroczenie według §. 572 w. u. k.
5.	Józef Kurpias	6 miesięcy ciężkiego więzienia	Zbrodnia kradzieży
6.	Antoni Kowalski	6 tygodni więzienia	Zbrodnia ciężkiego uszkodzenia ciała

WYKAZ

osób zasądzonych przez c. i k. Sąd wojskowy w Opatowie.

Liczba bieżąca	Imię i nazwisko	Kara	Czyn karygodny
1. U. 274/16	Sara Brykman	20 K. grzywny	Podbijanie cen
2. »	Mojżesz Brykman	80 K. grzywny i 7 dni aresztu	»
3. U. 278/16	Andrzej Włodarczyk	5 rub. grzywny	Art. 145 u. o k.
4. U. 314/16	Chaim Bakler	5 dni aresztu	Art. 142 u. o k.
5. U. 325/16	Józef Wiśniewski	7 K. grzywny	Art. 42 u. o k.
6. »	Benjamin Kestenberg	25. rub. grzywny	Art. 51 ¹⁰ u. o k.
7. U. 327/16	Pesla Wajnsztajn	20 K. grzywny	Art. 130 u. o k.
8. U. 332/16	Władysław Kapusta	3 rub. grzywny	Art. 29 u. o k.
9. U. 349/16	Józef Chamera	3 dni aresztu	Art. 977 u. o k.
10. »	Józef Kościelniak	3 dni aresztu	Art. 977 u. o k.
11. U. 354/16	Szprincia Fisz	20 K. grzywny	Podbijanie cen
12. U. 360/16	Aron Schulmajster	7 dni aresztu i 50 K. grzywny	»
13. U. 355/16	Aniela Luzak	24 dni aresztu	Art. 131 u. o k.
14. U. 361/16	Józef Łukasik	4 tygodnie więzienia	Kradzież
15. »	Antoni Nowak	3 tygodnie aresztu	»
16. U. 362/16	Abram Wruncberg	60 K. grzywny	Podbijanie cen

25.

E. Nr. 22.307.

Zgubiono.

Podaje się do publicznej wiadomości, że zaginęła książeczka wkładkowa Nr. 173, wydana przez Ożarów-

ską gminną kasę pożyczkowo-oszczędnościową na imię Józefa i Maryanny małż. Syta na sumę 900 rubli.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż książeczka ta jest nieważną.

C. i k. Komendant Obwodu:
VALERIAN FEHMEL, pułkownik, w. r.